

Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ

2#

Ο νεαρός Γκρεσένου και ο μικρότερος αδερφός του βγήκαν μπροστά.

Με κάθε τους λέξη, ο αυτοκράτορας ένιωθε πιο αισιόδοξος!

Τους ευχαρίστησε και τους αγκάλιασε σφιχτά, φροντίζοντας με τα χέρια του να αγγίξει τα πρόσωπά τους με ευγνωμοσύνη, καθώς δεν μπορούσε να τους δει.

Οι δύο νεαροί ξεκίνησαν κρατώντας στα χέρια τους δύο φαναράκια.

Όταν έφτασαν στα περίχωρα της πόλης, αποφάσισαν να χωριστούν.

Γκρεσένου: «Πρέπει να χωριστούμε. Έτσι, θα έχουμε περισσότερες πιθανότητες να βρούμε το Σμέου!»

3#

Ο Γκρεσένου έβγαλε το μαχαίρι του, το οποίο είχε πάντα μαζί του, και το έδωσε στον αδερφό του.

Γκρεσένου: «Αν ποτέ δεις τη λεπίδα να σκουριάζει ή αλλάζει χρώμα, αυτό σημαίνει ότι κάτι κακό μου 'χει συμβεί!»

Ο αδερφός του πήρε το μαχαίρι κι έδωσε στον Γκρεσένου το δικό του.

Μικρός αδερφός: «Το ίδιο θα ισχύει και για το δικό μου μαχαίρι, Γκρεσένου!»

Στη συνέχεια αποχαιρετίστηκαν σιωπηλά και κατευθύνθηκαν προς αντίθετες μεριές.

Ο Γκρεσένου συνέχισε να περπατάει **ΤΡΑΒΗΞΤΕ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΜΕΣΗ**

μέχρι που έφτασε στον μεγάλο σιδηρουργό της Γης.

Σιδηρουργός: «Νεαρέ μου, σε περίμενα!»

ΤΡΑΒΗΞΤΕ ΓΡΗΓΟΡΑ.

4#

Σιδηρουργός: «Έχω φτιάξει αυτή τη μάσκα για εσένα.»

Γκρεσένου: «Μα, αυτό είναι το πορτρέτο μου!

Μοιάζει ακριβώς σαν εμένα!»

Σιδηρουργός: «Ακριβώς! Και θα σου φανεί χρήσιμη μια μέρα. Την έχω τυλίξει σε αυτόν τον μανδύα για να την κρατήσω ζεστή. Αλλά πρόσεχε πολύ! Το Σμέου είναι ύπουλο και δεν είναι μόνο του!»

Η οικογένεια του Σμέου, αφού είχε χορτάσει να παίζει με τον ήλιο και το φεγγάρι, τα έκρυψαν σε έναν παλιό πύργο, σαν να ήταν άχρηστα αντικείμενα.

ΤΡΑΒΗΞΤΕ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΜΕΣΗ

Η γυναίκα του Σμέου είπε «Κάναμε πολύ δρόμο για να φτάσουμε σε αυτόν τον πύργο. Θα κοιμηθούμε εδώ απόψε και θα επιστρέψουμε στο σπίτι μας αύριο. Αλλά θα είναι καλύτερα να χωρίσουμε χωριστά. Ο γιος μας θα επιστρέψει αύριο το πρωί, εγώ τα μεσάνυχτα κι εσύ, Σμέου, θα έρθεις μεθαύριο.»

5#

Σμέου: «Καλό μου ακούγεται το σχέδιο αυτό!»

Καθώς τα τέρατα κατέστρωναν τα σχέδιά τους και ξεκουράζονταν στο δάσος, πάνω στα δέντρα, από κάτω ήταν κρυμμένος ο αδερφός του Γκρεσένου.

Ακίνητος και με κομμένη την ανάσα, κρυφάκουγε όλα όσα έλεγαν.

Μικρός αδερφός: «Αύριο θα αναζητήσω τον Γκρεσένου, ώστε μαζί να τους αιφνιδιάσουμε και να τους νικήσουμε!»

Μόλις τα τέρατα αποκοιμήθηκαν, γλίστρησε από το δέντρο και πήγε να ψάξει τον αδερφό του. Σαν έφτασε στη γέφυρα, βρήκε τον Γκρεσένου να τον περιμένει και του διηγήθηκε τα πάντα. Κρυμμένα μέσα στο δάσος και στο σκοτάδι, τα δύο αδέρφια περίμεναν για να χτυπήσουν οι καμπάνες οκτώ φορές και τότε εμφανίστηκε ο τεράστιος γιος του Σμέου.

ΤΡΑΒΗΞΤΕ ΓΡΗΓΟΡΑ

6#

Με ένα άλμα, ο Γκρεσένου προσγειώθηκε πάνω του και του έκοψε το κεφάλι με ένα μόνο χτύπημα.

Μικρός αδερφός: «Μπράβο, Γκρεσένου! Τρομερό χτύπημα!»

Γκρεσένου: «Συγχαρητήρια και σ' εσένα, αδερφέ μου!»

Αλλά, καθώς έδιναν ακόμη συγχαρητήρια ο ένας τον άλλον, η σκιά της δράκαινας εμφανίστηκε από πάνω τους, με τα σαχόνια της ορθάνοιχτα και τη μυτερή ουρά της να χτυπάει με μανία το έδαφος. Τα δυο αδέρφια άρχισαν αμέσως να τρέχουν αναζητώντας καταφύγιο μέχρι που έφτασαν στον μεγάλο σιδηρουργό της Γης. Γρήγορα μπήκαν και κρύφτηκαν στο σιδηρουργείο του, καθώς τους καταδίωκε η εξαγριωμένη σύζυγος του Σμέου.

Γυναίκα Σμέου: «Γκρρρρ! Ξέρω ότι είστε εδώ, φανερωθείτε!»

7#

«Εδώ είμαι!» φώναξε ο Γκρεσένου, δείχνοντάς της τη μάσκα που του έμοιαζε, εκείνη που του 'χε φτιάξει ο σιδηρουργός.

Η μάσκα έκαιγε τόσο πολύ που έμοιαζε σαν να είχε μόλις βγει απ' το καμίνι.

Το θηλυκό τέρας, βλέποντας το πρόσωπο αυτό στο ημίφως, το κατάπιε νομίζοντας ότι ήταν ο Γκρεσένου κι αμέσως έλιωσε λες και ήταν από βούτυρο.

«Τέλεια! Περισσότερο υλικό για μένα!» φώναξε χαρούμενος ο σιδηρουργός, ο οποίος έφτιαξε ένα κάρο και δύο άλογα από το λιωμένο σώμα της δράκαινας.

Σιδηρουργός: «Αυτά, παιδιά μου, θα τα χρειαστείτε για να πάρετε πίσω τον ήλιο και το φεγγάρι. Τώρα το μόνο που απομένει είναι ο Σμέου! Να είστε πολύ προσεκτικοί!»

8#

Ο Γκρεσένου τον ευχαρίστησε και έφυγε για να ψάξει το Σμέου. Μετά από μερικά βήματα ο Γκρεσένου βρήκε ξάφνου μπροστά του το γιγάντιο Σμέου, το οποίο ήταν εξοργισμένο κι έτοιμο να τον χτυπήσει με την ουρά του που έμοιαζε με βράχο.

Το γενναίο αγόρι προσπάθησε να χτυπήσει το τέρας με το σπαθί του.

«Κρα, κρα! Μπορώ να σε βοηθήσω! Κρα!» ακούστηκε να λέει ένα κοράκι που πετούσε πάνω από τα μάτια του Σμέου.

Απορροφημένο λοιπόν από το θρόισμα των φτερών του κορακιού, το τέρας δεν είδε το σπαθί του Γκρεσένου να πέφτει στο κεφάλι του σαν ατσάλινο σφυρί, ρίχνοντάς τον στο έδαφος.

Το Σμέου ήταν έξαλλο, αλλά δεν μπορούσε να κουνηθεί.

Γκρεσένου: «Πες μου! Πού έβαλες τον ήλιο και το φεγγάρι!»

Σμέου: «Είναι κλειδωμένα σε έναν εγκαταλελειμμένο πύργο, αλλά δε θα καταφέρεις να μπεις γιατί μόνο εγώ μπορώ να ανοίξω την πόρτα με το μικρό μου δάχτυλο!»

9#

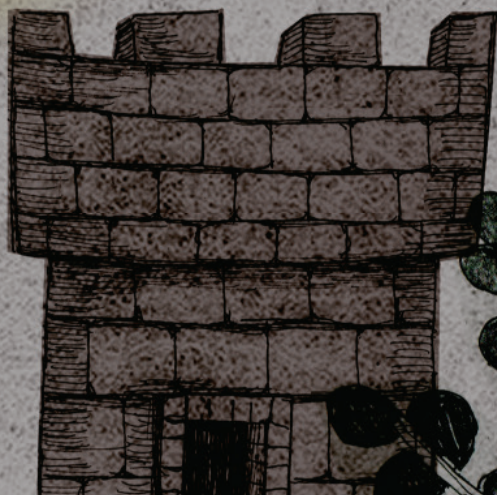
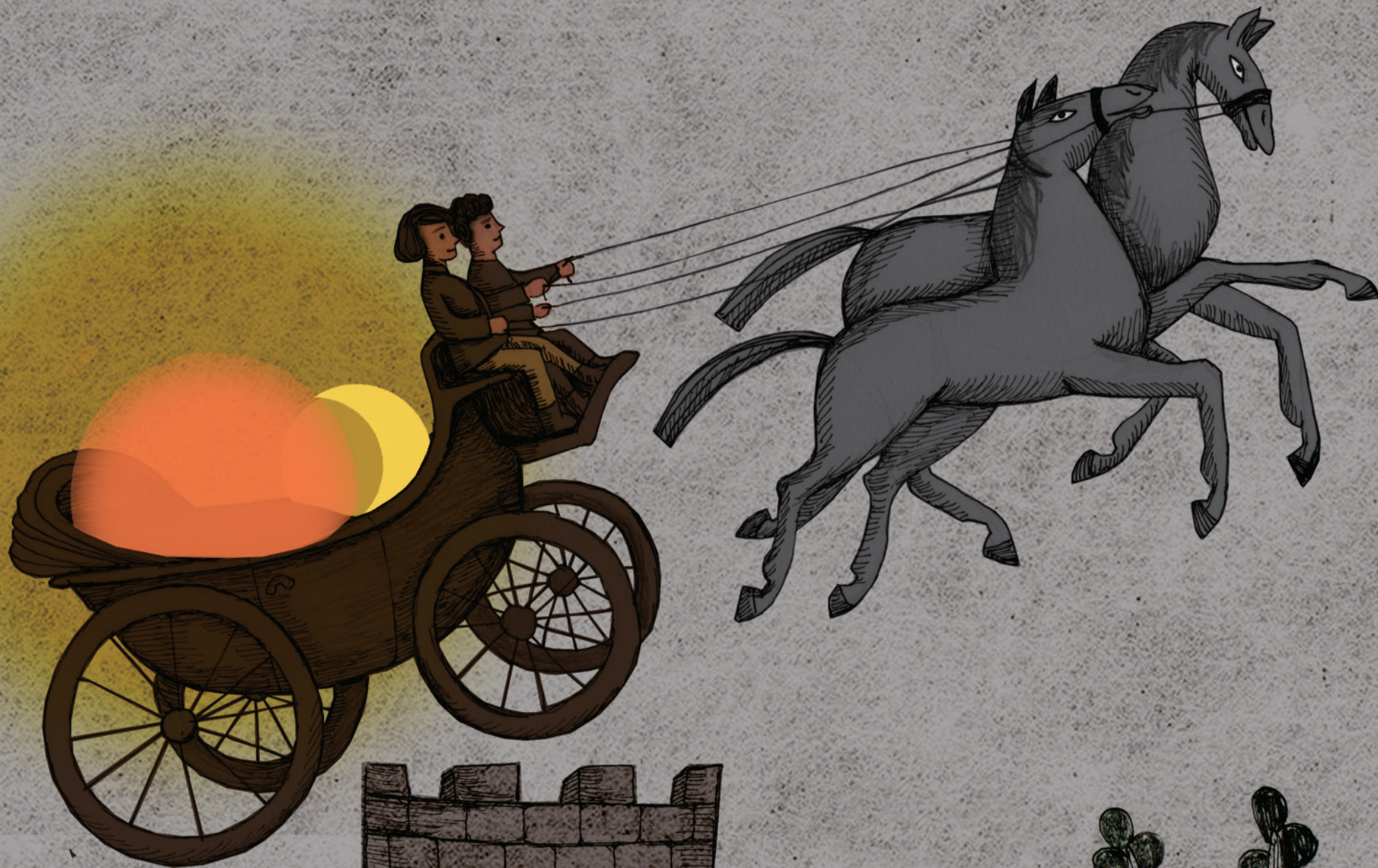
Ο Γκρεσένου τότε του έδωσε το θανατηφόρο χτύπημα.
Ύστερα από λίγο, με τη βοήθεια του αδερφού του, έκοψε
το μικρό δάχτυλο του τέρατος.

Ευθύς, τα δυο αδέρφια έτρεξαν μαζί για να ελευθερώσουν τον ήλιο και το φεγγάρι.
Μόλις έφτασαν στον πύργο, φόρτωσαν τον ήλιο και το φεγγάρι στο κάρο που τους είχε
δώσει ο σιδηρουργός και τα μετέφεραν στο ψηλότερο σημείο του πύργου για να
τα εκτοξεύσουν προς τον ουρανό.

Έτσι, μετά από τόσο καιρό, το φως επέστρεψε και πάλι στον ουρανό για να φωτίσει
τον κόσμο. «Ζήτω!» φώναξαν όλοι.

«Εσύ προχώρα, πήγαινε πρώτος και πες στον αυτοκράτορα ότι έρχομαι!» είπε
ο Γκρεσένου στον αδερφό του.

Πήρε ένα άλογο από το κάρο και καθώς ο αδερφός του έφευγε, ο Γκρεσένου
σταμάτησε για να μαζέψει μερικά αχλάδια.

10#

Κρυμμένη όμως πίσω από ένα δέντρο ήταν η μικρή κόρη του Σμέου που περίμενε τον νεαρό για να πάρει εκδίκηση. Ο Γκρεσένου ανυπομονούσε να φάει ένα από τα τόσο ώριμα και σχεδόν χρυσαφένια αχλάδια που δεν παρατήρησε το κρυμμένο τέρας.

Το κοράκι, που τον είχε ακολουθήσει, έκρωξε και πάλι: «Κρα, κρα! Πρόσεχε!».

Ο νεαρός τράβηξε το σπαθί του κι άρχισε να πολεμά.

Με ένα επιδέξιο χτύπημα, εξολόθρεψε και το τελευταίο τέρας από την οικογένεια του Σμέου. Απορροφημένος από τη μάχη, ωστόσο, δεν είχε προσέξει έναν κρυμμένο ιππότη, ο οποίος είχε επίσης επιχειρήσει τον ίδιο άθλο με τα δυο αδέρφια, αλλά αποτύγχανε επανειλημμένα. Ακολουθούσε τους νεαρούς αδερφούς εδώ και μέρες.

Ο ιππότης εκμεταλλεύτηκε το γεγονός ότι ο ανταγωνιστής του ήταν απασχολημένος με το τέρας. Με πονηρό τρόπο, έκλεψε το σπαθί του Γκρεσένου κι αμέσως κατευθύνθηκε προς το κάστρο. Εκεί, ο αυτοκράτορας και ολόκληρη η πόλη περίμεναν τον ήρωα που έφερε πίσω το φως.

11#

Ο απατεώνας ιππότης, έχοντας στα χέρια του το κλεμμένο σπαθί του Γκρεσένου, στάθηκε μπροστά στο πλήθος και είπε δημοσίως:

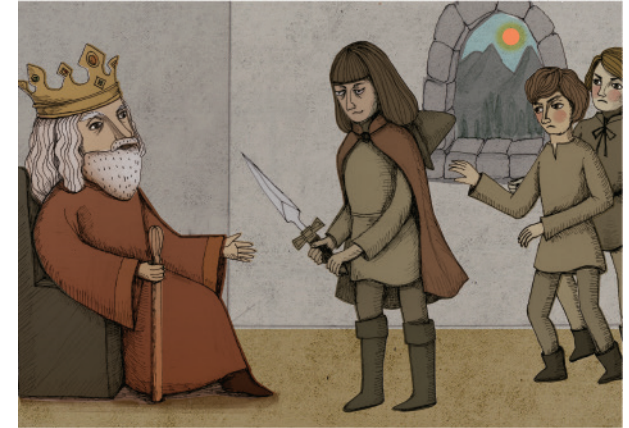
«Εδώ είμαι! Επιτέλους έφτασα! Είμαι αυτός που νίκησε το Σμέου κι επέστρεψε τον ήλιο και το φεγγάρι στον κόσμο!».

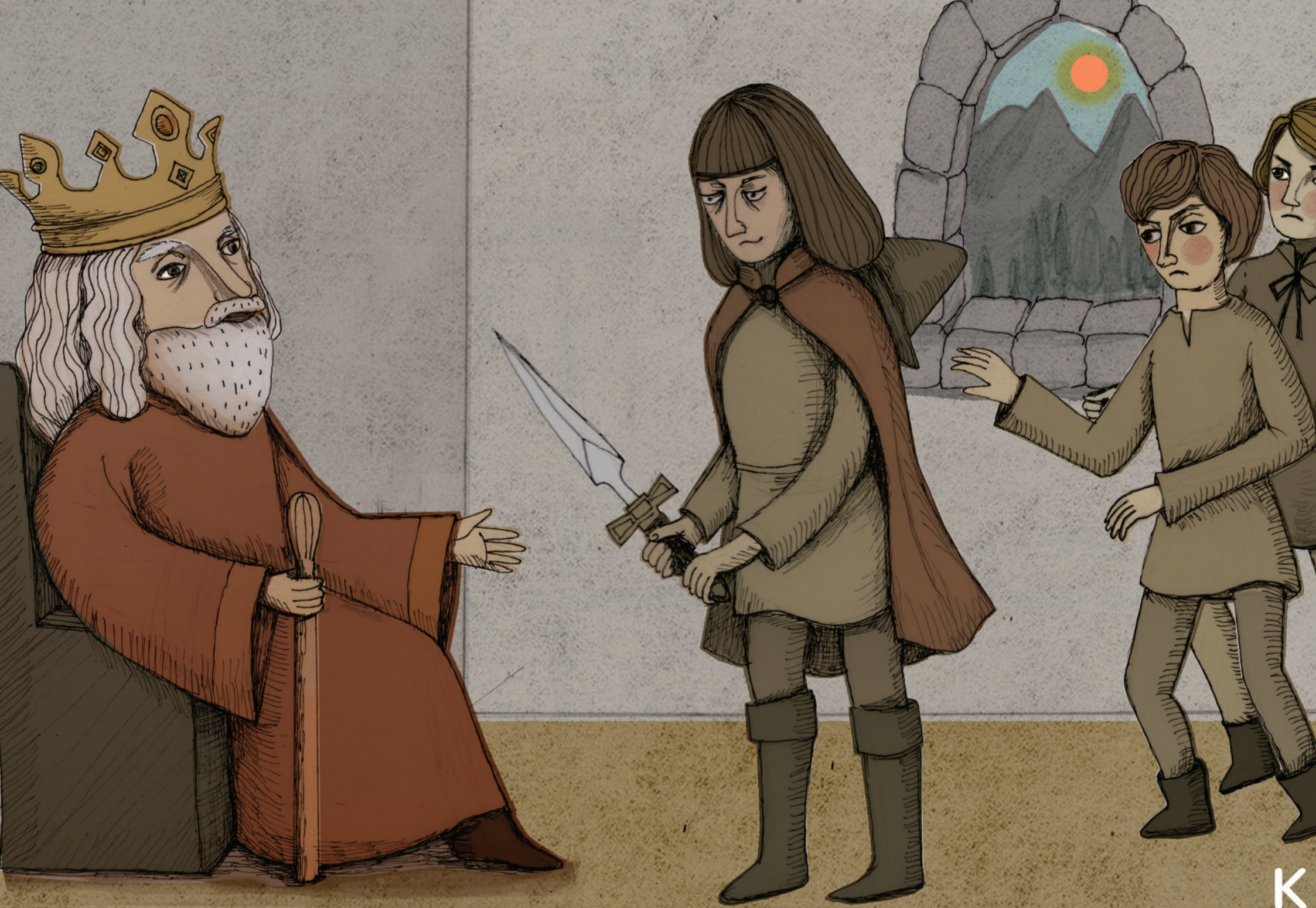
«Αυτό δεν είναι αλήθεια!» φώναξε με αγανάκτηση ο αδερφός του Γκρεσένου, που έβλεπε τώρα το μαχαίρι που του 'χε δώσει ο αδερφός του να είναι σκουριασμένο, πράγμα που υποδήλωνε ότι ο Γκρεσένου κινδύνευε.

«Δεν είναι αλήθεια, γιατί πολύ απλά μου έχει κλέψει το σπαθί!» φώναξε με όλη του τη δύναμη ο Γκρεσένου, που μόλις είχε φτάσει κι αυτός στο κάστρο.

Ο αυτοκράτορας κοίταξε τους τρεις άντρες σαστισμένος.

Ο απατεώνας ιππότης κρατούσε ένα σπαθί που ήταν βαμμένο με αίμα σαν να είχε μόλις σκοτώσει τέρατα, αλλά υπήρχε κάτι πάνω του που δεν έπειθε τον αυτοκράτορα ότι αυτός είχε κάνει τη γενναία πράξη.

12#

Ξαφνικά, το πρόσωπο του αυτοκράτορα φωτίστηκε κι ένα χαμόγελο αισιοδοξίας χαράχτηκε στα χείλη του. Είχε μια ιδέα που θα τον βοηθούσε να λύσει το μυστήριο!

«Ελάτε πιο κοντά σε μένα!» είπε, κλείνοντας τα μάτια του κι απλώνοντας τα χέρια του προς τα πρόσωπά τους.

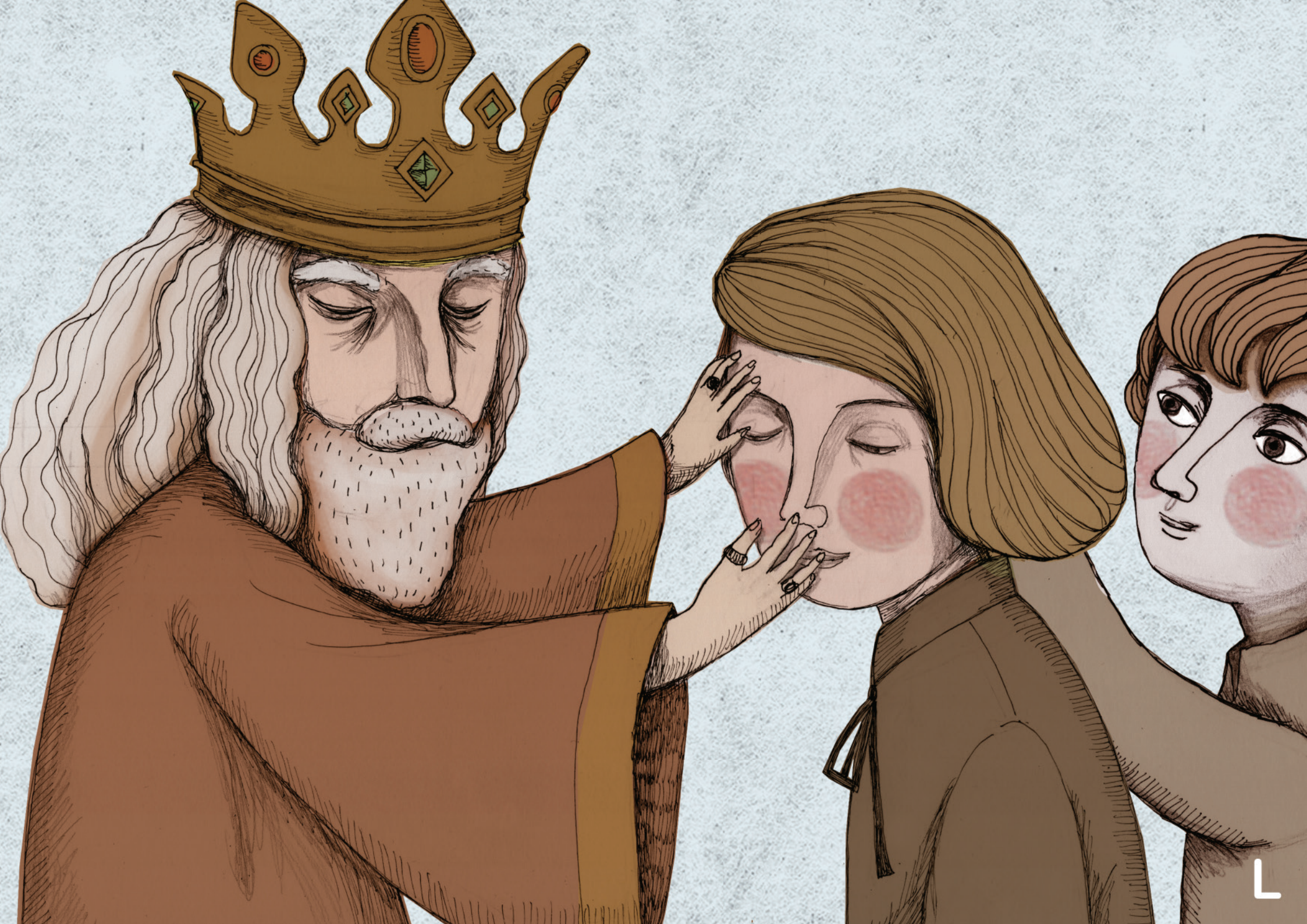
Ο αυτοκράτορας ψηλάφισε με τα χέρια του τα πρόσωπα των τριών ανδρών, ακολουθώντας τα χαρακτηριστικά τους και το σχήμα τους.

Τότε, ένα ακόμα πιο μεγάλο χαμόγελο έλαμψε στο πρόσωπό του, το οποίο έστρεψε μόνο προς τον Γκρεσένου.

Αυτοκράτορας: «Αυτός είναι ο άντρας που πέτυχε τον άθλο! Θα αναγνώριζα το θάρρος του ακόμα και με κλειστά μάτια! »

Ο απατεώνας ιππότης τιμωρήθηκε και τα δύο αδέρφια έγιναν από εκείνη την ημέρα σύμβουλοι του αυτοκράτορα.

1#

Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ

ΜΗ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΜΕ ΤΑ ΜΠΛΕ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Πριν από πολύ καιρό, οι κάτοικοι της πόλης του Βουκουρεστίου άκουσαν ένα περίεργο βουητό και στη συνέχεια ένα μακρόσυρτο και τρομακτικό σφύριγμα. ΖZZZZZZZZ! ΣSSSSSSSS!

Σήκωσαν τα κεφάλια τους και είδαν ένα τεράστιο Σμέου, ένα τέρας που ήταν μισό δράκος και μισό ορκ.

Σκαρφάλωνε σαν μανιασμένο φίδι στον ουρανό, σφυρίζοντας κι αλλάζοντας σχήμα και μορφή.

Το Σμέου τυλίχτηκε πρώτα γύρω απ' το φεγγάρι και σαν να 'ταν μια μικρή μπάλα το άρπαξε απ' τον ουρανό.

Μετά, κατευθύνθηκε προς τον ήλιο και φύσηξε με όλη του τη δύναμη, λες και οι ακτίνες του ήταν κεριά πάνω σε τούρτα γενεθλίων.

Πανηγυρίζοντας, τυλίχτηκε γύρω του και τον κατέκτησε.

Το σκοτάδι τότε έπεσε σαν βαριά κουβέρτα πάνω από την πόλη.

Ο αυτοκράτορας συγκέντρωσε τους πιο γενναίους ιππότες, αλλά κανένας δεν επέστρεψε από την αποστολή με επιτυχία. **ΤΡΑΒΗΞΤΕ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΜΕΣΗ**

Αυτοκράτορας: «Είμαι σε απόγνωση, δεν ξέρω τι να κάνω... »

Γκρεσένου: «Ίσως να έχω μια λύση!»

Αυτοκράτορας: «Αυτός που μίλησε να παρουσιαστεί εδώ μπροστά μου!» **ΤΡΑΒΗΞΤΕ ΓΡΗΓΟΡΑ L#**

Storias kit : "ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ"
Όλο το περιεχόμενο είναι αδειοδοτημένο σύμφωνα με
το NC-ND 4.0

Erasmus+

Το έργο STORIAS συγχρηματοδοτείται από το πρόγραμμα ERASMUS+ της Ε.Ε.
Το περιεχόμενο του αντικατοπτρίζει τις απόψεις των συγγραφέων και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή
δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που περιέχει.
(Κωδικός έργου: 2021-1-FR01-KA220-SCH-000029483).